

16 Test
som de åt, och Tammeleht passade också på att ringa sin
pojkvän. Efter det de förtärt hamburgarna så återvände
de till biografen. Tammeleht upptäckte då att samma man
som hon sett tidigare fortfarande stod kvar. Klockan var
då någonting mellan 21.05 - 21.10. Tammeleht reagerade
något eftersom hon tyckte det var lustigt att mannen fort-
farande stod kvar och han uppträdde inte heller på sånt
sätt så att det verkade som han väntade på någon.

███ hade redan vid första föreställningen ordnat biljetter
till föreställningen om Bröderna Mozart. De gick därför
direkt in i biosalongen och satte sig i den vänstra delen
av biografen. Tammeleht kommer ihåg att hon satte sig på
plats 168. När de suttit en stund så fick Tammeleht se
att Olof Palme och hans fru Lisbet kom in i lokalen.
De satte sig på stolaraden omedelbart framför den Tammeleht
satt. Tammeleht satt på rad 9, och Palme satte sig på rad
8, och två platser till höger om Tammeleht. Tammeleht hajade
till när hon upptäckte Palme som man normalt gör när någon
känd person visar sig. Hon registrerade också att ███
███ som satt längre bak i lokalen hälsade på Palme.

De tittade sedan på hela filmen utan att något speciellt
då inträffade. När filmen var slut så lämnade Tammeleht
lokalen tillsammans med Per före Palme. Hon såg därför
aldrig Palme mer.

När de kom ut i foajén så var nästan alla människor på
väg ut genom utgången, och då det vid utgången bildas
en flaskhals så var det ganska trångt. Tammeleht rea-
gerade därför att det till vänster om utgången stod två
män. Männen stod någon meter ifrån varandra, och Tammeleht
kan inte avgöra om de hade något samröre med varandra.

Tammeleht såg till en början endast ryggen på männen, men när de närmade sig så vände sig den bakre av männen om och betraktade de människor som lämnade biolokalen. Tammeleht påpekade att det inte är någon efterkonstruktion när hon säger att hon reagerade för att det var ett konstigt ställe att ställa sig på i sammanhanget eftersom det var så trångt vid utgången. Då hon i efterhand tänkt att detta kanske kan ha betydelse för utredningen i mordet mot Palme, så kontaktade hon polisen.

Den förste mannen som Tammeleht berättat om som hon iakttagit mellan bioföreställningarna, beskriver hon som cirka 35 - 40 år gammal, kortväxt, omkring 175 cm lång, han hade mörk mustasch och mörkt ganska tunt skägg på hakan. Han var iklädd en ockrafärgad rock som nådde ungefär ner till låren. Han bar en stickad ljus mössa som var uppvik. Tammeleht tror att ho skulle kunna känna igen mannen om hon fick se honom igen. Tammeleht uppfattade mannen som utlänning, men säger sig ha svårt att placera honom i något speciellt land.

Den förste av männen som stått utanför biografen efter slutföreställningen av Bröderna Mozart, och som vänt sig om, beskriver Tammeleht enligt följande: Cirka 40 år gammal omkring 180 cm lång, smärt kroppsbyggnad, cendré, ganska kraftigt hår, och en välansad kraftig mustasch i samma färg. Mannen hade magra kinder och var lite fårad. Mannen var iklädd en beige trenchcoat. Tammeleht tror att hon skulle kunna känna igen mannen om hon fick se honom igen.

10 1.44
Mannen hade inte sett utländsk ut.

Den andre mannen som stått i foscjén efter sista försätällningen beskriver hon som cirka 180 cm lång och han bar mörka byxor och en marinblå täckjacka. Tammelaht såg endast ryggen på den mannen, och kan därför inte lämna något ytterligare signalement på honom.

Tammelaht såg aldrig att de två männen samtalsde med varandra.

Under förhöret så uppger Tammelaht att hon hade en känsla av att männen hörde ihop, men uppger samtidigt att det förmodligen kan vara en efterkonstruktion av henne.

Tammelaht har senare efter biobesöken pratat med [REDACTED] om sina iakttagelser, men [REDACTED] har då uppgivit att han inte sett något speciellt.

Tammelaht arbetar som skådespelerska och hon anser sig därför ha en viss träning att iakttä människor, och är över huvud taget intresserad av andras människor.

Tammelaht hade inte lagt märke till Palmes son som tydligen också varit med, utan hon hade betraktat paret Palme som ensamma.

Tammelaht har inget ytterligare att tillägga till protokollet. Hon godkänner att det skrivs ut som det dikteras in på bandet i hennes närvaro.

Stockholm som ovan

Pauk Johansson

krinsp

Protokoll fört vid förhör hållet
i samband med fotokonfrontation
med Tammeleht, [REDACTED], född
[REDACTED].

Förhöret hållet på kriminal-
avdelningen, Våldsräteln fredagen
den 28/11 1986 med början
klockan 10.25.

Förhørsledare krinsp Paul Johansson.
Närvarande chefåklagare Ander He lin.

Innan förhöret är Tammeleht underrättad om att detta avser
ett eventuellt igenkännande av någon av de tre personer som
hon beskrivit vid tidigare förhör.

F= Förhørsledaren
I= Tammeleht

Iakttagelserna gjorda den 28/2 1986 vid biografen Grand på
Sveavägen i Stockholm.

F: Ja nu har du i tysthet suttit och gått igenom alla bilder
här. Är det någon av de personerna som du tycker dig känna
igen på något sätt?

I: Det finns en bild som liknar typen av den förste, fast jag
kan inte säga att det är han.

F: Vilken person menar du då?

I: Den förste mannen som jag såg mellan föreställningarna ute
på gatan.

F: Det är alltså samme typ av utseende?

I: Ja.

F: Vilken bild är det?

I: Det är bild 46. Han påminner, nu hade den här mannen en mössa
som jag såg. Ansiktsformen, det här lite fyrkantiga, påminner.
Sen hade han mustasch. Sen var, blicken var så där öppen lik-
som, fast jag kan ju inte säga att det är han. Det påminner
om den typen.

F: Det är alltså samme typ säger du. Skulle det kunna vara samme
man, menar du det eller...

86/210 P.W

- 2
- T: Jag vet inte.
- F: Det är typen alltså?
- T: Ja, om man sätter på honom en mössa här. Formen på ansiktet, det här lite fyrkantiga, och så ögonen.
- F: Är det någon av de andra bilderna som du fastnar för?
- T: Bild 102 har, den här mannen som jag såg när jag gick ut från salongen.
- F: Det var två män som du såg då.
- T: Ja, men den andre mannen såg jag aldrig.
- F: Honom såg du bakifrån har du berättat tidigare?
- T: Ja just det.
- F: Det är alltså den som du ser ansiktet....
- T: Ja just det, som vänder sig inåt salongen. Han hade halsen, alltså halsen påminner om den mannen, och ansikts.....
- F: Du visar nu alltså på bild 102.
- T: Ja, ansiktsformen också liksom, typen, nu hade den här mannen mustasch. Där är det också som jag såg... på bio, här är det också någonting med den här öppenheten kring ögonen, inte insjunket eller konstiga ögon.
- F: Hur menar du då?
- T: Det här är rätt så öppna ögon, och han hade ungefär den här blickriktningen också.
- F: Så du tycker att ögonen kan stämma?
- T: Ja hans, just, det var en rätt så lång hals. Att han hade mycket hår i lugg hade han och mustasch. Den här mannen har ju inte riktigt utmärkande sådana här linjer här, det hade han som jag såg.
- F: Du visar alltså nu från näsan och ner.
- T: Mot munnen.
- F: På varsin sida om munnen.
- T: Ja, men typ åt det hållet.
- F: Närmare än så kan du inte komma?
- T: Nej.
- F: Är det någon av de andra bilderna?
- T: Nej.
- F: Det är de två?
- T: Ja, som är närmast det som jag såg.
- F: Det är mer som en typbeskrivning som du fastnar för de här korten, om jag uppfatta dig rätt?

I: Ja.

F: Har chefåklagaren några frågor?

H: Nej.

F: Har du något själv som du vill tillägga?

I: Nej.

F: Då tackar jag, och vi avslutar förhöret klockan 10.45.

Stockholm som ovan

Paul Johansson

krinsp

I hörbara delar rätt avskrivet intygas:

